

Med hodet fullt av farger

Grå vegger, grå gulv og milevis med hvite parkeringsstriper som skal males opp. Tross farveløse omgivelser penses tankene til malersvenn Lise Marit Stefferud stadig inn på nye farver.

Av ifi.no

Hadde det vært sol, hadde arbeidsplassen istedet vært like oppunder gavelen på et gammelt trehus på Norstrand. Med Oslofjorden i ryggen og hagen full av syriner er kontrasten maksimal til dagens økt i sentrum parkeringshus. Men slik er dagene. Den ene dagen her, den andre der, og det er ifølge malersvennen en av fordelene med yrket.

- Jeg er alt for rastløs til å holde på med byggeprosjekter som varer i evigheter, du ser jo ikke at det går fremover. Også er det så bråkete, en radiokanal i den ene enden av rommet og en annen i den andre, roping og banking overalt. Nei da er det bedre å male i vei i sine egne tanker.

Har håndledet

Det har blitt noen nymalte kvadratmetre etterhvert. Halvparten av sitt 28-årige liv har hun hatt følge med malerpenselen. Karrieren startet med et nedslitt soverom, og en forsiktig forepørsel til sin erfarne malerpappa om hun selv kunne få lov til å male opp rommet. Litt skeptisk måtte far erkjenne at jo, avkommet hadde lag med penselen, eller den riktige svungen på håndledet, som man i de kretser bedømmes etter.

Dermed var løypa lagt. Sommerjobb sammen med far, grunnkurs maling på videregående,

videregående kurs og svennebrev. I dag er hun en av Brendmoe & Kirkestuen/Erling Strand's fast ansatte malere, og i ferd med å videreutdanne seg til malermester.

Blander malingen selv

- Jeg har lyst til å spesialisere meg på interiørmaling og malingsteknikker. Jeg liker å fikle med dører, vinduer, og innvendige småjobber. Maling av kjøkkeninnredninger, for eksempel. Ekstra gøy er det når kunden vil ha hjelp til å finne farger som passer, forteller hun.

Da er det ikke bare NCS-koder og fancy fargenavn å velge imellom. Nei, skal man finne den helt spesielle nyansen, må det spesialblandes.

- Far har lært meg å blande farger. Da kan du virkelig få en farge med særpreg, en som ikke alle har. Å blande selv er en treningssak, du lærer hvor mye du må putte i av ulike farger, sort og hvitt for å få akkurat det du er ute etter.

Den kommende malermesteren avslører også at ikke alle ingrediensene hentes på malingslagret. Både kjøleskap og vinkjeller har sitt å bidra med.

- Rødvin og cola. Kjempefine farger for gulv. Men man må huske å lakkere over slik at fargen holder.

Ømme knær, stive skuldre

I parkeringshuset nøyer hun seg med hvit oljemaling. På kne, med nesa ned i malingsspannet, er arbeidssituasjonen neppe optimal for helsa. Tross beskyttere er kneskålene nokså ømme når dagen er over.

-Hardest går det utover kne, skuldre og nakke. Derfor er det viktig at man ikke holder på for lenge med det samme bevegelsene. Men yrket er nok mye mer variert enn de fleste tror. Svært få av mine dager er like. Hva jeg skal gjøre kommer an på flere ting, ikke minst været. Regner det, eller er sterk sol, kan jeg ikke male ute og da må jeg, som i dag, ta en økt her inne istedet.

Eget firma

Samme hva man driver med, vil vel mange etter hvert ønske seg litt forandring. Også malere. Da kan det være greit å ta et mesterbrev. Der suppleres malerkunnskapene med økonomi, jus og markedsføring. Lise Marits læremester, Lars Erik Strand er av de som har lagt penselen på hylla for en stund. Nå bruker han dagene stort sett i bilen, kjørende fra det ene prosjektet til det andre, og alltid med en kunde, leverandør eller byggherre på telefonen.

Andre bruker kunnskapen til å starte egen business.

- Maleryrket er en bransje hvor terskelen for å starte eget firma er lav. Strengt tatt trengs det bare en varebil og noen pensler, og selvfølgelig den riktige svungen på håndledet, forteller malermesteren.

- For som jeg sier, alle kan male, men ikke alle kan få det til å se pent ut!